

Драган Симоновић из Бријања, Пуста Река, написао је и читао за вече Пусторечана у Нишу 2013 године.

PUSTA REKA

Od svako selo da pišem, nešto mi sinulo,
pišem ga onako, kako mi je tag na pamet padnulo.

Zbog svoje ime Gornje Brijanje poznato je u cel svet,
oduvek je imalo najviše studenti na fakultet.
Iz njega su iskočili stručnjaci za razne stvari,
toj su ti direktori, inspektori, sudije i lekari.

Kosančić je Banatsko ušoreno selo,
od „Elan“ je ono nekad živelo celo.
Umesto Elan sag je Mile poštar farmer pravi,
obrađuje zemlju i sas ovčarstvo se bavi.

Stubljani začas crepulju sklopu,
toj je jedina fabrika u Evropu.
Jedna porodica u Stublu 15. Deca je rodila,
tatko i majka nemožev da zapamtiv koja su imena dobila.
Štanca gi Coce to je za njega normalan čin,
kude njega se istovremeno rodi i unuk i sin.

Obilić, Ćukovac i Granica golemi oficiri su dala,
počev od kapetana pa sve do Žarka generala.
Svi se oni vrćav u svoja rodna sela,
e im dav dušu i ostarela tela.

Kad kroz Kacabać ideš mora da se kriješ,
kuj te vidi odma te pituje „oč da se biješ“.
Smešni nadimci dobila su mnoga lica,
toj su čorba, sarma i kobasica.

U Zeletovo se iz Niš g-din Đošić vrnuja,
i mlogo ubavi voćnaci tuj podignuja.
A Direktor poreske iz Niš u stopu ga prati,
nada se da će i on od višnje da se obogati.

Plavce je od skoro preporodija Lima,
oko 100 jektera plodnu zemlju ima.
Da posadu jagode i višnje Plavčani će se pobiju,
bićev pare, krenuja izvoz u Rusiju.

Za posipivanje Lapotince koristi vodu iz sistema,
kad treba da se plati nikoj pare nema.
Iz opštinu Bojnik nikoj gi ne juri,
da plati vodu za toj se nikoj i ne žuri.

U Bojnik su mlogo nezaposleni mladi,
mlogo preduzeća ima al nijedno ne radi.
Sag je došlo novo rukovodstvo sas Ivana na čelo,
obećava da će preporodi Bojnik i svako selo.
Sviraja je Fejat Titi, Kusturici i pokojnom Slobi,
zatoj on skoro i nacionalnu penziju dobi.

Kakav je u Pridvoricu ubav sabor bija,
što se nekad na Gorešnjak u crkvu slavija.
K.U.D. „Belac“ sas folklor se bavi,
da se sećanje na sabor nikad ne zaboravi.

Kad Đinđuša fudbal igra uvek 3.boda dobije,
pa naravno kad im pomagaju publika i sudije.
Dok se igra fudbal gledaoci u ruke vile nosiv,
kao pošli da sabirav seno što predhodno pokosiv.

Kad se spomene Donje Brijanje na svi je pomalo milo,
svi se čudiv i pituju kako li je ime dobilo.

U poslednjo vreme prazno selo postade,
svi majstori otidoše u Rusiju da dolari zarade.

Mlogi su tamo ostanuli da bi pare zaradeli,
mlogi su se oženili i Ruskinje u Brijanje doveli.

Pećanac je ostanuja u selo i sas lov se bavi,
i za stoku razni koncentracije pravi.

Međari su od svi različita nacija,
na nji ne može ništa ni Leskovačka policija.
Kad Jova Arsa vozi kamion, šampion je pravi,
Nišku napred, Leskovačku nazad tablicu postavi.

Pukovčani ič ne plaćav struju,
vikav slab je napon i aparati odma isključuju.
Da seče struju električar se na banderu popeja,
kad je toj Pukovčanin videja odma je šarplaninca doveja,

Seči sag struju ako ti je život mijo,
ovaj šarplaninac je do sag dva čoveka udavio.
Za banderu vrza šarplaninca sas lanac ko prs debel,
cel dan je električar na banderu presedel.

Uplašija se električar će padne i pogine,
dođe policija i pomognu mu da se s banderu skine.

Za ostala sela sad komentari nemam,
za nji sam tek počea tekstovi da spremam.
Za nji moram da pročitam monografiju celu,
da bi ponešto naučija o svakome selu.
Toj pitanje u budućnost od svega mi je preče,
e čujete toj na sledeće Pustorečko veče.

I na kraju vi želim da se dobro pazite i čuvate,
i da večeras u pandursko balonče ne duvate.